

SÁRÁNDI JÓZSEF

Arcképed előtt

*De jó is néha így,
konkrét valód nélkülözve,
hiányod szítja vágyamat –
tiéddel újra összekösse.*

*Veled szeretnék mindig
külön is együtt élni,
és együtt élve is külön
bocsánatod remélni.*

*Sokat vétkeztem ellened,
magademésztőn túrtél,
benned nagyobb a fájdalom,
legyen, hogy megenyhüljék.*

*Nézem szomorú-szép arcod,
mellém képzellek drága,
tudod rólam: hű vagyok,
s nem várlak hiába.*

Leányvár, 1992. XII. 1.

Magánuniverzum

*Néhaid vagyok régen,
mit belőlem látsz:
lepusztult árnyéklétem.*

*Néhaim vagy régen,
mit belőled látok:
Asszony-mindenségem.*

Leányvár, 1992. XII. 21.

Diszkrepancia

*Nem akarnak a szavak
mondattá összeállni,
kíméletből csak hazug-
ságot lehet kreálni.*

*„Főztöd sikerült” – mondtad,
nincs is miatta bajom,
Neked sem az ártott meg
bármibe lefogadom.*

*Gombapörköltet főztem
inkább, minthogy leírjam:
macska-ölő bánat-
odon magam elsírtam.*

*Gond-okozta szorongás
ment az idegeidre,
s a ráküldött pia
sem derített jobb kedvre.*

*Étvágygal vacsoráltál,
de később hánynod kellett,
bevéztek szemeid,
jót akartam s ez lett.*

*Nagyon kérlek ne igyál
a szent karácsony estén,
törd össze a poharad,
és csak engem szeressél.*

Leányvár, 1992. XII. 23.

Az élvezet ára

(A SZADOMAZOCHIZMUS BIOKÉMIÁJA)

*Gondoltad volna-e,
hogy a fájdalom
testünkben
ópiumot termel?
Persze csak amennyi
a kint elandalítja
Örömforrás tehát
mely életfogytig ismételt
„korbácsolást” ír elő
az ideiglenesen
bennünk tartózkodó
lélek számára*

Leányvár, 1992. XII. 4.